

W drugim zarzucie skarżące twierdzą, że wykładnia zaskarżonej decyzji dokonywana jest w oparciu o błędne stosowanie art. 346 TFUE w ten sposób, iż działalność wojskową ENAE stanowią jedynie bieżące zamówienia greckiej marynarki wojennej a nie każda działalność niehandlowa, taka jak przyszłe zlecenia marynarki wojennej lub greckich albo zagranicznych sił zbrojnych lub każda inna działalność produkcyjna, dostawcza lub naprawcza materiałów obronnych.

W trzecim zarzucie skarżące twierdzą, iż zaskarżona decyzja naruszając zasady pewności i bezpieczeństwa prawa zawiera istotne wątpliwości co do zakresu jej stosowania *ratione personae*, *ratione temporis* i *ratione materiae*, podczas gdy równocześnie zapewnia bardzo szeroki zakres swobodnego uznania organom odpowiedzialnym za jej stosowanie przez co umożliwia wykładnię zgodnie z którą nakłada obowiązki i zakazy nie przewidziane w decyzji w sprawie odzyskania pomocy lub nakłada je na osoby nie będące adresatami obowiązków lub nakłada obowiązki i zakazy niedokładne i nie dające się stosować lub wykraczające poza rozsądny zakres wyznaczony wymogami ochrony praw i podstawowych wolności. Ponadto skarżące uważają, że zaskarżona decyzja, która została wydana z naruszeniem zasad pewności i bezpieczeństwa prawa jest częściowo niemożliwa do zastosowania, ponieważ przewiduje środki, których zastosowanie ze względów prawnych lub praktycznych jest w całości lub częściowo niemożliwe, podczas gdy półroczny termin na jej wykonanie był od początku nie możliwy do zachowania i nierealny.

W czwartym zarzucie skarżące twierdzą, że zaskarżona decyzja nakłada na ENAE i jej akcjonariuszy obowiązki i zakazy w sposób, który narusza ich podstawowe prawa w zakresie swobody przedsiębiorczości, swobody świadczenia usług, swobody prowadzenia działalności gospodarczej oraz prawo własności częściowo bez istnienia podstawy prawnej oraz w każdym razie wykraczając poza to co konieczne dla celów odzyskania pomocy.

Skarga wniesiona w dniu 5 września 2011 r. — Sepro Europe przeciwko Komisji

(Sprawa T-483/11)

(2011/C 331/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sepro Europe Ltd (Harrogate, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: C. Mereu i K. Van Maldegem, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2011/328/UE⁽¹⁾;
- obciążenie strony pozwanej kosztami oraz

— podjęcie dalszych wymaganych środków prawnych.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zdaniem skarżące pozwana dopuściła się oczywistych błędów w ocenie, ze względu na to, iż naruszyła prawo odwołując się w uzasadnieniu decyzji Komisji 2011/328/UE do rzekomych obaw w zakresie i) narażenia pracowników i ii) narażenia środowiska.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że zdaniem skarżące pozwana naruszyła prawa do uczciwego procesu oraz prawa do obrony, jak również zasadę dobrej administracji, błędnie uwzględniając rzekomą obawę odnoszącą się do stosunku izomerów, którą uznano po raz pierwszy za zasadniczą kwestię przy ponownym złożeniu wniosku i na bardzo zaawansowanym etapie procedury. Skarżące nie umożliwiono zatem podniesienia uwag. Ponadto pozwana nie uwzględniła propozycji zmiany przedstawionej przez skarżącą.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący niezgodności z prawem decyzji Komisji 2011/328/EU ze względu na to, że jest nieproporcjonalna. Nawet gdyby przyjąć, że istnieją obawy, które zasługują na szczególną uwagę, rozważany środek jest nieproporcjonalny w zakresie w jakim odnosi się do kwestii rzekomych obaw narażenia pracowników i narażenia środowiska.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący niezgodności z prawem decyzji Komisji 2011/328/UE, ze względu na jej niedostateczne uzasadnienie, ponieważ pozwana nie przedstawiła jakichkolwiek dowodów lub powodów uzasadniających brak zgody na zaproponowaną przez skarżącą zmianę, wywierając w ten sposób wpływ na obliczenie szacowanych poziomów narażenia pracowników, jak również brak zgody na wykorzystanie zaawansowanych technologicznie szklarni.

⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 1 czerwca 2011 r. dotyczącej niewłączenia flurprimidolu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG (notyfikowanej jako dokument nr C(2011) 3733) (Dz.U. L 153, s. 192)

Skarga wniesiona w dniu 12 września 2011 r. — Akzo Nobel i Akcros Chemicals przeciwko Komisji

(Sprawa T-485/11)

(2011/C 331/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Akzo Nobel NV (Amsterdam, Niderlandy) i Akcros Chemicals Ltd (Warwickshire, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: C. Swaak i R. Wesseling, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności, w całości lub w części, decyzji Komisji z dnia 30 czerwca 2011 r. zmieniającej decyzję Komisji C(2009) 8682 wersja ostateczna z dnia 11 listopada 2009 r. dotyczącą postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE (obecnie art. 101 TFUE) oraz art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/38.589 — Stabilizatory termiczne), w zakresie w jakim adresowana była do skarżących;
- tytułem żądania ewentualnego, obniżenie grzywny nałożonej w art. 1 ust. 2, 4, 19 i 21 decyzji Komisji z dnia 30 czerwca 2011 r.; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżące podnoszą trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja błędnie przypisała solidarną odpowiedzialność skarżącym i spółkom grupy Elementis i błędnie zastosowała pojęcie solidarnej odpowiedzialności uznając skarżące za odpowiedzialne za zapłatę części grzywny nałożonej na spółki należące do grupy Elementis.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja błędnie zmieniła decyzję z 2009 r. na szkodę skarżących (pomimo wniesienia skargi o stwierdzenie nieważności decyzji z 2009 r.) z naruszeniem zasad pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że Komisja błędnie zmieniła decyzję z 2009 r. nie sporządzivszy uprzednio uzupełniającego pisma w sprawie przedstawienia zarzutów, naruszając w ten sposób prawo do obrony skarżących, a w szczególności ich prawo do bycia wysłuchanym.

Skarga wniesiona w dniu 9 września 2011 r. — Sarc przeciwko Komisji

(Sprawa T-488/11)

(2011/C 331/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Scheepsbouwkundig Advies- en Rekencentrum (Sarc) BV (Bussum, Niderlandy) (przedstawiciel: H. Speyart, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2011) 642 wersja ostateczna z dnia 10 maja 2011 r. wydanej w postę-

powaniu dotyczącym pomocy państwa NN 68/2010 uznającej, że przyznana pomoc nie stanowi pomocy państwa oraz

- obciążenie Komisji Europejskiej jej kosztami własnymi i kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżać podnosi pięć zarzutów.

1) Zarzut pierwszy dotyczący

- tego, że Komisja nie wszczęła formalnego postępowania wyjaśniającego w rozumieniu art. 108 ust. 2 TFUE, chociaż powinna była to uczynić;

2) Zarzut drugi dotyczący

- tego, że Komisja, w dalszej kolejności, nie włączyła SARC do swej wstępnej oceny w wystarczającym zakresie;

3) Zarzut trzeci dotyczący

- błędnego zastosowania przez Komisję art. 107 ust. 1 TFUE;

4) Zarzut czwarty dotyczący

- tego, że Komisja, chociaż powinna była tego dokonać, nie nakazała władzom niderlandzkim przedstawienia oceny lub zlecenia niezależnej oceny;

5) Zarzut piąty dotyczący

- tego, że Komisja nie uzasadniła decyzji zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Skarga wniesiona w dniu 15 września 2011 r. — Bena Properties przeciwko Radzie

(Sprawa T-490/11)

(2011/C 331/51)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bena Properties Co. SA (Damaszek, Syria) (przedstawiciel: adwokat E. Ruchat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżać wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji 2011/273/WPZiB z dnia 9 maja 2011 r. w sprawie środków ograniczających wobec Syrii w zakresie, w jakim te środki jej dotyczą, oraz późniejszych decyzji wykonawczych 2011/302/WPZiB z dnia 23 maja 2011 r. oraz 2011/367/WPZiB z dnia 23 czerwca 2011 r. w zakresie, w jakim jej nazwa została wymieniona w wykazie osób i podmiotów, o których mowa w art. 3 i 4 decyzji 2011/273/WPZiB z dnia 9 maja 2011 r.;